

Boldog vagyok, de nem elégedett

Interjú Koncz Zsuzsával

1. A közönség és a szakma egyaránt a legjobbnak talált az év énekesnője választáson. A tavalyi teljesítményednek, elsősorban is a Menetrend című nagylemeznek szól az elismerés, de azért az egész pályád mögötte van. Melyik volt a legintenzívebb érzés: az, hogy a szakma tartott a legjobbnak, vagy hogy a közönség?

— Mindkettő egyaránt fontos a számomra. A szakma véleménye például azért, mert soha nem kényeztetett el. Néhány éve már készítenek ilyen listát, de úgy emlékszem, hogy egyszer sem kerültem az élre. A szakmabeliek inkább a „sportteljesítményre” figyelnek, arra, hogy pillanatnyilag ki van a legjobb formában, vagyis ki hogyan énekel, és nem arra, hogy mit! Egyébként rendjénvalónak tartom ezt, hiszen az éneklés technikai részét is mérni kell.

2. A közönség véleménye viszont nem lehetett meglepő, hiszen mindig szeretett téged...

— Talán azt méltányolja, hogy nagyon is komolyan veszem őt! Mindig voltak azonban nagyobb kedvencei is. Amikor például Harangozó Teri előadta a Mindenkinek van egy álma című dalt, népszerűbb volt nálam...

3. A szakma meg bizonyára azt méltányolta, hogy nem veszel részt a pártharcokban.

— Őszintén szólva soha nem érdekelték engem ezek a dolgok, túlságosan is lekötött mindig a saját munkám.

4. Egyetlen év a pályafutásod. Úgy tűnik, szinte soha semmiféle akadály nem merült föl előtted. Ez a kívülálló véleménye, te hogyan látod az elmúlt 20 évet?

— Számomra nem volt ilyen győzelmi menet. Szép számmal merültek fel nehézségek is, de nem akarok siránkozni, meg hogyan is lehetne beszélni arról, hogy milyen problémáim voltak például a Jelbeszéd című nagylemezemmel. (Egy időben különböző megfontolásokból nem árusították a lemezt. A szerk.) Ma már nem ilyen aggodalmak merülnek föl, de ma sem problémamentes az életem. Pedig mindig a jobbítás szándékával dolgozom. Akárcsak azok, akik segítenek egy-egy lemez elkészítésében.

5. Szó mi szó, a te pályádon senki sem tud felmutatni hasonló szép eredményeket. Minek tulajdonítod, hogy viszonylag ilyen sima volt az utad?

— Rögtön a kezdet kezdetén nagy szerencsém volt, hogy összeakadtam az Illéséssel, s gyorsan észrevettük — mielőtt még tönkretelhetett volna bennünket a szakma —, hogy valahol a hagyományos utakon kívül a helyünk. S abban is szerencsénk volt, hogy ezt az utat megtaláltuk. A további csak kitartás kérdése: következetesen rajta kellett maradnom!

6. Ha jól emlékszem, te sem úgy indultál a pályán, hogy énekes leszel belőled. Mikor és miért döntöttél emellett?

— Mi akkor mindannyian más pályára készültünk. Bródy és Illés mérnöknek, Szörényi Szabolcs ugyancsak, talán Levente volt az egyetlen, aki következetesen erre készült. Én jogász akartam lenni. 14 éves voltam, amikor 1962-ben Gergely Ágival nyertünk a Ki mit tud?-on. Utána középiskolába jártam, majd beiratkoztam az egyetemre, s mellette néha énekeltem is. Egyáltalán nem volt létkérdés számomra az éneklés, ha akkor nem találkozom az Illéséssel, és nem találjuk meg a célunkat, akkor lehet, hogy ma nem énekesnő vagyok, hanem valami más.

7. Milyen célt is tűztetek magatok elé?

— Tulajdonképpen arra jöttünk rá, hogy ezen a pályán speciális önkifejezési formára találunk, mivel a daléneklés hagyományos formájának keretében új, izgalmas és aktuális dolgokról is szólhatunk. De hogy a pályán maradok, csak a második nagylemez táján derült ki, amit 1969-ben vettünk föl. Ez a Rohan az idő után és a Színes ceruzák sikerének időszakában volt. Csak ekkor kezdett igazán érdekelni a daléneklés.

8. Ezek szerint semmiképpen sem végeztél volna el az egyetemet...?

— Az első két évet nagyon élveztem, különösen a jogtörténeti részeket, ebből is a római jogot szerettem. Később aztán nem izgatott ennyire a dolog, de talán mégis elvégeztem volna, ha nem jönnek olyan korán és sűrűn a külföldi fellépések. A sok hiányzás is közrejátszott, hogy végül elbocsátottak a karról.

9. Játsszunk egy kicsit a múlttal! Mi lenne most, ha történetesen a bírói pályát választod akkor. Milyen bíró lenne belőled?

— Azt hiszem, semmilyen. Ha nagyon őszinte vagyok, be kell látnom, hogy teljesen alkalmatlan lennék a klasszikus bírói pályára. Talán ügyvédnek megfelelnék volna, de ebben sem vagyok olyan biztos. Mindez az egyéniségemből adódik: sokkal nagyobb lelkiismereti kérdést csinállok az egyes esetekből, mint amekkorát egy bíró megengedhet magának. A magam ügyeiben is rendkívül nehezen tudok dönteni, nemhogy a másokéban tudnék. Úgy látszik, nem vagyok alkalmas nagy döntések meghozatalára.

10. Pályafutásod során sokszor álltál keresztút előtt, amikor sorsdöntő kérdésekben kellett döntened?

— Néhányszor. Ilyen volt az ötödik lemezem (Jelbeszéd) előtti időszak is, amikor számba kellett vennem a kompromisszumokat: melyeket tudok még tolerálni és melyek azok, amiket már nem. Időben ez egybeesett a popzenében zajló változásokkal, 1973. volt a KITT-egylet megalakulásának ideje, s számomra ez azt jelentette, hogy cserben hagytam valakit, akinek sok sikert köszönhettem.

11. Kiről van szó név szerint?

Boldog vagyok, de nem elégedett

— Illés Lajosról. Én is szakítottam akkor vele, nehezen döntöttem, de ezt kellett tennem, amit végül is megtettem! Az első verslemezem megjelenése előtt is hasonló volt a helyzet, hiszen benne volt a bukás lehetősége egy ilyen újfajta lemez megjelentetésében, s ennek a kockázatát vállalnom kellett!

12. *Mondtad már, hogy a szerencse többször segített. Nagy szükség van-e erre a te pályádon?*

— Elsősorban egy jó menedzserre lenne nagy szükség, aki főként a kompromisszumok megkötése idején segít az embernek. Meg azt értetné meg a kezdőkkel, hogy csak akkor lehetnek sikeresek, ha azt csinálják, amit szívükkel-lelkükkel szeretnek. És persze az eszükkel is tudják ellenőrizni! A szerencsének csak ezután lehet szerepe. Talán éppen a kettő együttes hiánya miatt nem tart ott néhány pályatársam, ahol tarthatna! Pedig több zseniálisan tehetséges is akad közöttük.

13. *Neked például kik és miben segítettek?*

— Mindkét téren, az érzelmi és a racionális fronton is sokszor segítségre szorulok. Egy személyben senkit nem tudnék megnevezni, mert mindig is egy alkotó közösség tagja voltam, s ez a közösség alakított, formált, segített is!

14. *Ez a közösség védett is téged. Megmentett például attól, hogy harcos pengeváltásokba keveredj, ami egyáltalán nem ritka a te pályádon. Ez lehet a túlélésed és nem csökkenő sikered titka?*

— Ha lenne ennek titka vagy technikája, akkor nálam okosabb emberek bizonyára kitalálták volna már. Nem hiszem, hogy van erre recept. Én inkább annak tudom be, hogy mindig is tartottam magamat a kezdetben választott úthoz: az embernek egyfajta azonosságot kell felmutatnia, hogy mindig ráismerjenek. S emellett az igazsághoz és a valósághoz kell ragaszkodnia, bár néha optimista álomnak

tűnik: ha ragaszkodunk az igazsághoz, akkor a világ igazságos is lesz. Ahhoz azonban ragaszkodni kell, hogy a világ bizonyos részeiben igenis javítható! S hozzátartozik, hogy ragaszkodni kell a humánhoz, ami manapság egyre nehezebb!

15. *Dalaidban mindig a valós életről énekeltél. Hogyan érkeznek hozzád a valóságból a jelzések? Például ide, ebbe a lakásba?*

— Ugyanúgy, mint bárki máséhoz. Nézem a televíziót, és járom a világot, óhatatlanul és elkerülhetetlenül ér az az információöözön, ami alakítja a véleményemet is.

16. *Próbáltad már kikerülni a rossz híreket?*

— Soha. Megpróbálok mindig arról énekelni, ami izgat a világból. Két választásom van általában: elhallgatok bizonyos dolgokat, vagy megpróbálok az emberekben felerősíteni valamit, ami önvédelmi eszközként is felhasználható a számukra. Ennek ellenére meg tudom érteni, ha egyesek elzárkóznak ettől az információs csatornától, nem ítélem el őket, mert a több-tudás talán éppen a személyiségük kibontakoztatásának gátjává válik.

17. *Fontosnak tartod, hogy a popzenész és az énekes mindig a valóságot énekelje meg?*

— Számomra ez elengedhetetlenül szükséges, de nem követelem meg másoktól is. Pedig bizonyára van jelentősége, mert például a ma már agyoncsépezt csövesproblémára is a mi műfajunk irányította a figyelmet. S ha én a különvontokról énekelek, akkor azért teszem, hogy azok ne induljanak el. Alkatilag is olyan vagyok, hogy érdekel: az eszméből egy emberöltő alatt mi valósítható meg. Az az alapállásom, hogy majdnem mindig mindent lehetne jobban is csinálni. Ha tudok, szeretnék segíteni ebben. Korunk nagy problémájának tartom, hogy egyre kevésbé ismerjük a módját, hogyan lehet emberi kapcsolatot tartani ebben a teljesítménycentrikus világban. Pedig hát többek között ez menthet meg bennünket a legrosszabbtól.

18. *Ez egy jövőd lemez terve is?*

— Sok minden foglalkoztat ezen kívül is. Hubay Miklós néhány éve bogarat tett a fülembe: a vers és a zene közelebb tudja hozni egymáshoz az embereket és a nemzeteket is. Vagyis, lemezek segítségével is lehet nyelvet tanítani. A két verslemezem után külföldön élő magyarok írták, hogy a dalok

anyanyelvi élményt adtak számukra, segítették jobban megérteni a magyar nyelvet. Konkrétan is szóba került olyan idegen nyelvű lemez elkészítése, ami a nyelvtanítást segítené. Több évi munka szükségéhez, nemcsak az én feladatom, egy csapat számára nyújthat ez lehetőséget.

19. Valami kényszer ez, hogy kézzelfoghatóbb eredményt is felmutass?

— Igen, konkrétan is, produktívan is megpróbál az ember tenni valamit. Egy példával világítom meg: Liv Ullmann egy évig nem filmezett, hanem az UNICEF-nek dolgozott. Talán nekem is az hiányzik, hogy jobban érezzem: produktív munka az, amit csinálok.

20. Nem merült fel benned soha az, hogy szívesen cserélnél Gergely Ágival? Amikor 20 éve nyertetek a Ki mit tud?-on, sokan azt tartották, hogy Ági a tehetségesebb. Ha jól tudom, ő most tanár, tehát közvetlenül is átadhatja tudását, tapasztalatait.

— Bár nem tudom, hogy Ági milyen életet él most, azt hiszem, senkivel sem cserélnék szívesen. Lehet, hogy ő volt a muzikálisabb, hiszen előtte ő már 7 évig zongorázott, és én csak 4 évig hegedültem, őt azonban nem fogta meg ennek a pályának a varázsa. Én viszont most is úgy érzem, hogy azt csinálok, amit szeretek és tudok. Boldog vagyok, de nem vagyok elégedett. Mert például lehetnék szebb is, jobb is. Nem is szeretnék soha elégedett lenni, nem az a fajta vagyok, aki nyugodtan üldögél otthon a babérjain. Lehet, hogy ez nem látszik az utóbbi eredményeimen, mivel az utolsó két lemezem között két év telt el, de azért közben is sokat dolgoztam, s megszoktam, hogy a munkám naponta 24 órán át igénybe vesz. Ebből az állapotból már nem is tudnék kilépni.

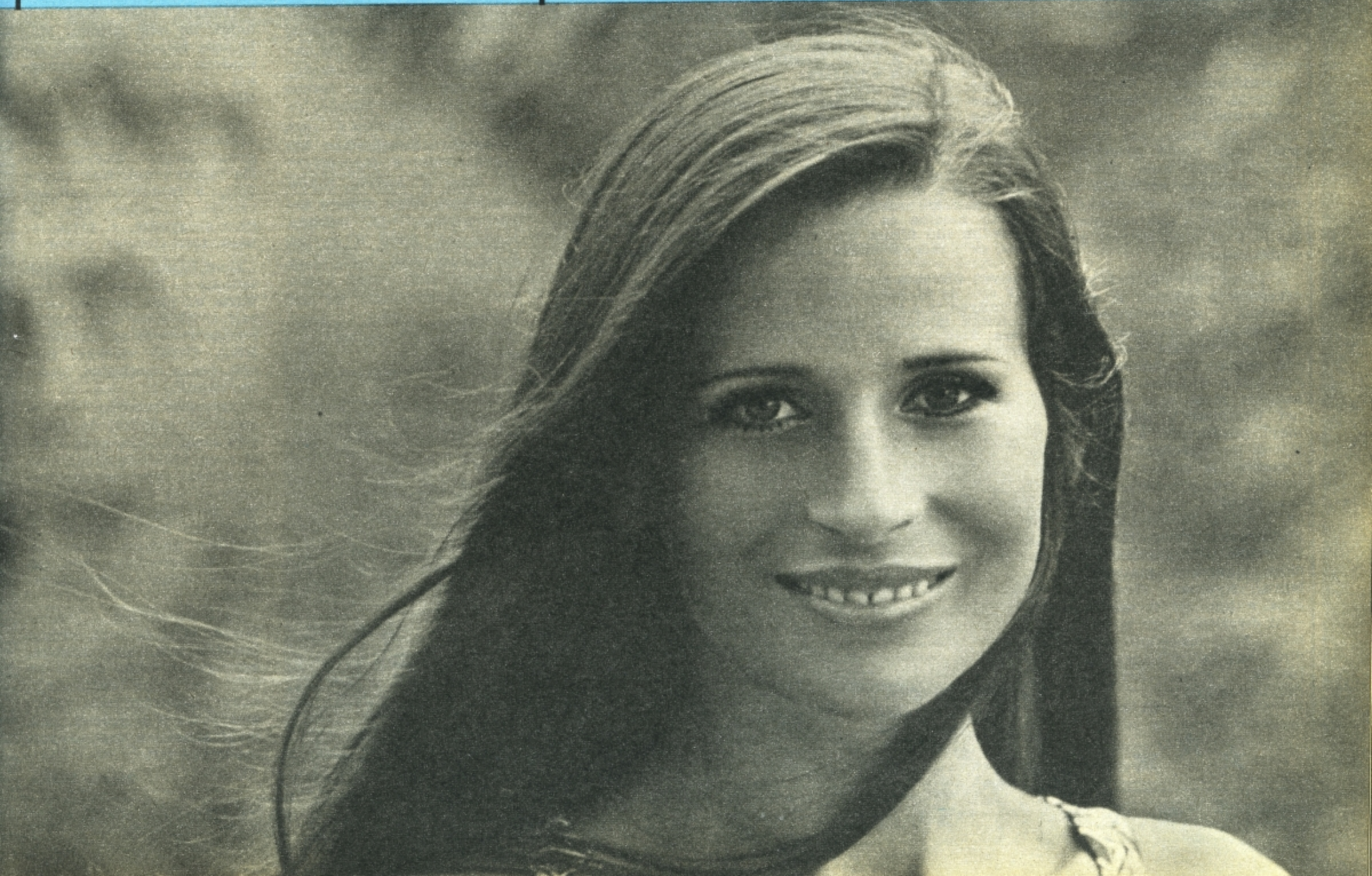
21. Liszt-díjad is azt mutatja, hogy a magyar popzene, bizonyos szinten beépült a kultúránkba. Hatásáról pedig nagyon sok vita folyik, elsősorban az ifjúsági mozgalomban. Hogyan látod te a feladatát: szórakoztatnia kell csak, vagy egyéb funkciói is vannak?

— Nem vagyok politikus, csak annyit tudok, hogy a gyerekek egy részének rendkívül fontosak azok a dalok, amiket előadunk, s nagy befolyással is vannak rájuk. Ez roppant felelősséget ró ránk, mivel a popzenében az előadókon van a legnagyobb felelősség, az irányítóké csak másodlagos! Úgy érzem, a szakmába tartozóknak csak egy része van tudatában és birtokában is e felelősségnek. Van, aki nem ismeri fel felelőssége nagyságát, ezeknek segítenünk kellene. De van olyan is, aki felismeri, s ennek ellenére cselekszik felelőtlenül. Ez utóbbi számomra elfogadhatatlan magatartás a művészetben!

22. A te pályafutásod egyik szép dokumentuma is a nemrég bemutatott Koncert című film. Akik ott voltak a Sportcsarnokban, amikor a felvételeket készítették, hiányolják, hogy kimaradt a filmből egy jelenet: amikor te a meghatottságtól elcsukló hangon otthagytad a mikrofont. Miért nincs benne a filmben?

— Én kértem meg a rendezőt, Koltay Gábort, hogy vágja ki. Számomra egy emlékkép ez a film egy hajdanvolt zenekarról és talán egy kicsit arról a korról is. Úgy éreztem, hogy számomra feltétlenül kudarc volt, hogy ezt a dalt ott nem tudtam elénekelni. Viszont igazságtalannak éreztem volna, hogy egy olyan korszakról szóló filmben, amikor én is sikeres voltam, éppen egy bakival szerepeljek.

CZIPPÁN GYÖRGY
Fotó: MÓDOS GÁBOR

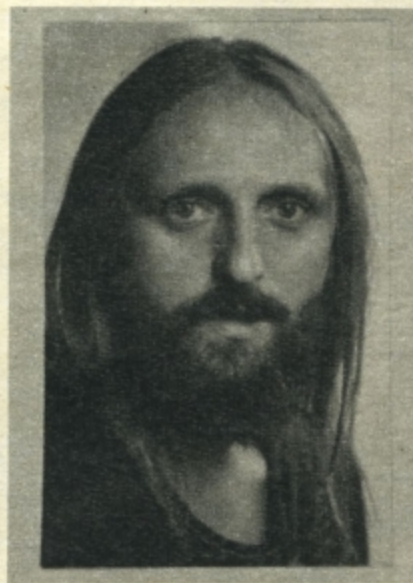
ROCKFÖLDRŐL JELENTEM

Azt mondja a tördelészerkesztőnk, vörös boros poharát szorongatva kis össznépi, szilveszter előtti szerkesztőségi összejövetelünkön:

— Mit szólnál valami új rovatcímhez? Rajzoltatnék hozzá új grafikát, a tartalom a régi lenne?

Miért ne? Olyan ez, mint ugyanaz a személy, de új ruhában. Az mindig kellemes érzés. Új ruhában a pillantás merészebb, a váll szélesebb, az öntudat nagyobb. Hát akkor kezdjünk neki: **Rockföldről jelentem.**

A Rockföld behatárolhatatlan. Lakói java részben jeans-et viselnek, a haj hosszúsága csökkenőben, s az államvállás: a rockzene minden mennyiségben. Ezt támasztja alá az NSZK-ban most megjelent **Euro Rock** lexikon is, amely kivételes tartalmú útikönyv ebben a birodalomban. Eddigelé ezek a szakkönyvek

ral költöm el szerény estebédemet. Egyszerre csak megjelenik az asztalunknál az omegas **Benkő Laci**, és állandó kutyafuttában lévő elnézést kér vendégeimtől, hogy valami sürgőset közöljön velem, aztán máris rohan a szélrózsa minden irányába elintézendő dolgai után. Öltözékének éke az a tekintélyes méretű **AC/DC**-jelvény, amelyet a kabátján visel. Miután elviharzott, némi magyarázatot fűztem kilitét illetően vendégeimnek. — **Híres rockzenekar vezetője!** — A párizsi asszony megértően bólogatott. — Gondoltuk. Mi is ismerjük az **AC/DC** zenekart!... Fogyatékos francia nyelvtudásom miatt nem kezdtem további magyarázatokba, így vendégeim, hazatérve, mesélhettek arról, hogy Budapesten — ha csak rövid időre is —, de találkozhatunk a híres ausztrál zenekar vezetőjével...

Egyszer régen már írtam arról, néhány példát idézve, hogy, ha Nyugaton feltűnik egy új énekes vagy zenekar, azt sokszor akár egy évtizedes sikertelen harc is megelőzheti, mivel ott sem fenéig tejfel a pálya, kivéve a karrierfilmeket, ahol másfél óra alatt csillag lesz tehetséges, ám félénk hősünkből, elveszi feleségül szíve választottját, a kezdő énekesnőt, és leszerződötti szájharmonika-pucolónak **Leonard Bernsteint**. Nos, az elmúlt év decemberének slágerforgatógáiban tűnt fel **Dave Stewart** és **Barbara Gaskin** kettőse, az **Ez az én partim** című, 1963-as **Lesley Gore**-féle sláger pompázatos új-jálesztésével. Vizsgáljuk meg egy csöppet az új siker szereplőinek előéletét. 11 évvel ezelőtt, tehát a 70-es évek kezdetén már mindketten — ha külön-külön is — szerepeltek különféle észak-angliai zenekaroknál, avantgard, progresszív és folk-rock csoportoknál. Hogy mennyi ilyen ismeretlen zenekar létezik Angliában! **Stewart** például játszott az **Uriel and Egg**, a **Hatfield and the North** zenekarnál, és ez utóbbinál működött közre, mint háttérénekesnő, a **Northette** triójában **Barbara**. Mindez 74-ben történt és ezután közösen léptek fel az **Ottawa Company** (nem a diszkós **Ottawan!**), majd a **Henry Cow and Egg** csapatában. Később egy angol folk-rock csoport, a **Spirogyra** (nem azonos a későbbi dzsessz-rock instrumentális csoporttal), tagjaként öt esztendőnt nyomtak le. Ebben volt japánbeli, meg indiai turné is.

Stewart később — végre egy ismert név! — a **Bill Bruford** progresszív csapatában szerepelt. (**Bruford** a most újjáalakult **King Crimson** dobosa.) „Amikor felvettük az **Ez az én partim** dallamát, nem sejtettük, hogy az újból sláger lehet. Elkészült az alap egy úgynevezett vezetőhanggal, ezt három óra alatt készítették el, amelyre mi ráénekelünk és vagy négy-öt napi keverés után már kész is volt a felvétel. Öt hét alatt a **Stiff**-cég háromnegyed millió kislemezt adott el belőle.” Most készíttik a kettős bemutatkozó nagylemezét, amely hasonló régi slágerek újjávarázsolásával foglalkozik, némi elektronikus beütésekkel. Várható megjelenési ideje azonos lapunk megjelenési idejével...

Nagyon ritkán szoktam nyilvánosan is válaszolni a hozzám érkező levelekre, de egy általános iskolába járó kislány levelét nem hagyhatom szó nélkül. Arról írt ugyanis nagyon kedves hangon, hogy gyűjti a

„ma élő és alkotó írók aláírásait”, a hozzá írt néhány gondolattal, mert, ha középiskolás leszek, már szinte személyes ismerősként kezelheti a tananyagban előforduló és neki válaszoló írókat. Nos, kedves **Ildikó**, én úgy érzem, hogy hozzám ez ügyben hiába fordultál. Ahogy én ismerem a hazai tankönyvkiadás szellemét, aligha várható, hogy a következő évtizedekben tananyag válna belőlem. Életrajzomból senki nem fog megbukni, senkinek nem kell súgnia majd pályafutásom adatait, de attól tartok, hogy még nálam jóval érdemdúsabb rocktörténeti alakok, mint **Presser**, **Bródy** sem kerülnek a tankönyvekbe: utcát, de még egy közt sem neveznek el róluk, úgyhogy előrelátásod ezúttal fölöslegesnek bizonyult. Ennek ellenére nagyon szívélyesen üdvözöllek, és, ha a dolog mégis aktuális lenne egyszer, örömmel írom meg számodra kézzel is a „fenti gondolatokat...”

Végül egy rejtvény zárja a mai rockföldi jelentésem. Ki ez a hajviselete miatt feltehetően újhullámos fiatalember? (Beugrató kérdés.) Annyit elárulhatunk róla, hogy egykoron egy **Beatles** nevű négyesfogatban muzsikált, bal kezés basszusgitáros szerző és énekes és a feleségét **Linda McCartney**-nak hívják. A megfejtéseket kérjük március 20-ára virradó éjjelen a Gellérthegy északi oldalára dobni; a helyes megfejtők között márkás Duna-kavicsokat és értékes kilyukasztott villamos- és autóbuszjegyeket

osztunk ki a helyszínen. Az elkészített megfejtéseket — legnagyobb sajnálatunkra — figyelembe vesszük...

szinte kizárólag az angol-száz rockzene történelmének alapultak, és most megjelent egy olyan könyv, amely felöleli Európa szinte teljes rocktörténetét. Hollandiától Csehszlovákiáig, Spanyolországtól a Szovjetunióig, Görögországtól Magyarorszáig. Igen, e hézagpótló, mintegy 450 oldalas könyvben vagy húsz oldalon át hazánk mintegy két évtizedes rocktörténete is szerepel. E sorok íróját szemelték ki ennek megalakítására; helyet kapott benne jószereivel a teljes hazai szakma, az **Apostoltól Zoránig**, a megszűnt **Beatricétől** az **NSZK**-ban is kedvelt **Omegáig**. A **Rororo** szakkönyvek kiadásában megjelent kötet remélhetőleg ablakot nyit a hazai műfajra, talán kedvet ébreszt, kíváncsiságot táplál a magyarországi rockzene művelői iránt. Ára 15 DM. alatt, kapható már a Bécsi út másik felén is...

Nesztét vettem, hogy az egyre kedveltebb hazai rockzenei kiadás egyik füzete e műfaj anekdotákincsét szándékszik összeszedni, okulásul, szórakozásul a kései jelenkornak. Íme, egy gyöngyszem a legfrissebb termésből. Karácsony táján egy párizsi házaspár-

Ugy érzem, hogy szerencsétlen vagyok. Akárhányszor jártam sráccal, rövid idő múlva már nem érdekelt. Nehogy azt gondold, hogy engem úgy általában nem érdekelnék a srácok! Dehogynem! Szeretem őket, akár haverként, akár szerelemből. De itt a baj, amíg nem járok velük, addig nagyon kellene, ha meg velük vagyok, megunom, kiutalom a környezetemből őket. Azután újból hiányoznak.

„Anikó”

Semmi baj sincs, az érzelmi hullámváz, a társkeresés, a kamaszkor egyik igazi jellemzője. Elvégre a véletlentől sem lehet elvárni, hogy mindenkinél mindig, már az első alkalommal tetszőbe találjon! Keresésed és kutatásod során mindössze arra kell ügyelned, nehogy nagyon alacsonyra tedd a lécet, csak azért, hogy minél előbb rátalálj arra, kivel hosszú ideig sem unod el magadat! Megéri a fáradságot, mert siker koronázhatja a kutatásodat. Gondolj csak bele: 4 milliárd ember él a földön, s ennek negyede potenciálisan számításba vehető férfi. Van remény tehát!

14 és fél éves lány vagyok. Van egy régi barátom. Tavaly nyáron költöztünk el. Őt éve nem láttam őt. Szeptemberben azután összefutottunk a suliban. 5 éve költözték Újpestre. Leíratta a címet, adott egy posztot és elbogarogott. Egy hét múlva meglátogatótt, azontúl novemberig rendszeresen jött, én meg beleszerettem. Számomra ez valóságos katasztrófa. De némileg jó is, mert míg a többi lány ilyenkor ellazul, nem tud tanulni, én gőzerővel tanulok, csak hogy a kedvében járjak. Persze ő az egészről semmit sem tud! Hogyan felejtsem el az egészet? Kérlek segíts, hogy mit tegyek? Felejtsem el vagy játsszam tovább a megértő barátnót?

„Plüssmaci”

Semmi esetre se számold fel a hozzá vezető függőhidat! Részint azért, mert még bármikor jöhet rajta ismét. Sőt én azt sem tartom szentségtörésnek, ha te mérsz hozzá! Részint azért, mert nem várt doppingszerhez jutottál általa. Valóban a szerelem rendkívüli mellékterméke a tanulási kedv és bizonyítási vágy, alaposan használd hát ki!

„Örökké rólad álmodom”

Arra kérsz, hogy magyarázzam meg: mi az a különös érzés, ami a fiú felé hajt. Kétszer szakítottatok már, mert egyikőtöknek sem volt jó a közös élet, most mégis, harmadszor is ki akarsz békülni vele. Nem tudod, hogy minek harmadszor is elkezdni, de nem tudsz mit tenni, mert harmadszor is megszeretted! Szerintem eddig sem szeretted ki belőle, csupán az összecsiszolódás megnehezen nálatok, s a nehézségekben ilyen álszakításokkal próbáltok úrrá lenni. A pillanatnyi fellebbesztést tartós kapcsolattá csak akkor lehet tenni, ha a partnereknek minél jobban sikerül egymáshoz alkalmazkodniuk. Ez nem egyik pillanatról a másikra történik, hanem egy folyamat eredménye. Nehéz és fáradságos művelet ez néha, de egy jó szerelem még ennél is többet megér.

Hallottam és már olvastam is arról, hogy valakinek az írásából meg lehet tudni az illető tulajdonságait. Kéréssem az, hogy ha lehetőség van rá, legyenek szívesek „kiolvasni” az én betűimből a tulajdonságaimat. Nem azért kérem, mert önismereti zavarban lennék, csak kíváncsi vagyok.

„Györgyi”

Eddig ilyen kérelemmel még senki sem fordult hozzám, de hát nem ismerhetek lehetlent, természetesen a te kíváncsiságodat is teljesítem. Íme: „16 éves vagy, 153 cm magas és 58 kiló a súlyod. Adataidból is látható, hogy testalkatod a molettéhez áll közel. Minden vágyad az, hogy lefogyj, de ennek módját nem tudod, szeretnél ez ügyben is tanácsot kapni.” Hát erre futotta a képességeimből. Mi ketten tudjuk, hogy mi a titka, s ha akarod, ebbe másokat is beavatok, gondolom ők is hasznát vehetik majd valamikor a kézírásból olvasni tudásnak: Úgy jöttem rá Györgyi fenti tulajdonságaira, hogy továbbolvastam a levelét, ahol egy másik kérdésre is választ kért. Némi leleményességen múlik tehát e misztikus tudomány. A grafológusok is hasonló módszerekkel dolgoznak egyébként. S akkor mindjárt hadd válaszoljak Györgyi másik kérdésére is. Mértékletes étkezéssel és rendkívül sok sporttal lehet elkerülni a további molettésedést!

Barátokat keresünk!

MAGYAR FIATALOKKAL LEVELEZNEK: Magurno Biagio, C/SO VITT. Emanuele 30. 87 023 Diamante (CS) Italia (23) olaszul, angolul, franciául levelezne — Vitamia Ferdinando, Via Casale Buffa 10, Mondello — Valdesi 90 149 Palermo Italia (19) — Maries Rita, Via Gagliari No 262. 09 170 Oristano Sardegna Italia (17) angolul levelezne — Dan Eberstahl, Ringvägen 20. 33 027 Hestra Sweden (24) sportkedvelőkkel levelezne angolul — Lena Ölund, Stafettvägen 4. 87 100 Härnösand Sweden (15) zenéről, utazásról levelezne angolul — Birgit Junge, 9047 Karl-Marx-Stadt, Otto Hofmann Str. 1. DDR. (17) zenét, sportot kedvelő fiatalokkal levelezne németül — Ingrid Söderström, Bergfotsvägen 13. 18 340 Täby Sweden (15) zenéről, sportról levelezne angolul

A ZÁRÓJELBEN LEVŐ SZÁM AZ ÉLETKORT JELZI

ADATLAP

NÉV, ÉLETKOR:	
CÍM:	
HOBBI:	
MEGJEGYZÉS:	

Barátokat keresünk című rovatunkban csak a lapból kivágható Adatlapon jelentkezéssel foglalkozunk. A hozzánk beérkező sok és sokféle levél rendszerezése tette ezt szükségessé.

Az olvashatóan kitöltött Adatlappal együtt küldjétek be egy saját címetekre megcímezett és felbélyegzett borítékot is. Ebben közöljétek majd, hogy az IM melyik számában jelenik meg a nevetek.

Az osztályban rajtam kívül egyetlen csaj se szűz, ezért állandóan engem cikiznek. Hogy szerintük fölívágok arra, hogy nem fúj át rajtam a szél, meg ilyen gyógypedagógiai poénokkal bosszantanak. És persze tekintet nélkül arra, hogy hol vagyunk. Hányszor leégettek már a buszon, meg az utcán! Az a szitu, hogy undorodom minden sráctól, aki szexuálisan közelít. Pedig sok srácom volt, van is, de sokáig senkivel sem járok, mert ha szeret is, abban a pillanatban hányni tudnék, amikor elkezd fűzni az agyamat. Mit tegyek? Feküdjek le valakivel és akkor leszállok rólam?

„Bianca Jagger”

~~Szerintem ez nem megoldás.~~ Mert ha történetesen lefeküdnél, akkor azzal húznának, hogy csak eggyel, később, hogy csak kettővel, ötlet, százzal tetted meg! Mellesleg ezt a dolgot csak egyetlen cél elérése érdekében lehet eszközként alkalmazni, az pedig nem más, mint a szerelem beteljesítése, anélkül nincs értelme. Semmiről nem maradtál tehát le, hogy eddig még nem találkoztál olyan sráccal, akivel érdemes lett volna ezt is csinálni. Sőt előnyösebb helyzetben vagy, mint a többiek, akik netán már a többedik csalódáson és kiábránduláson is túlestek, s lehet hogy túl nagy árat is fizettek a tapasztalataikért. Nincs mit irigyelni tehát tőlük, fordítva viszont inkább lehetséges! Abban szeretnélek csupán megerősíteni, hogy jól tetted, amit eddig tettél. Nem tudok viszont használatos tanácsot adni az ügyben, hogy hogyan kerülj el osztálytársnőid megjegyzéseit. Régen fordított volt a helyzet, a szüzlányok közöcsítették ki a megtévedteket, ma úgy látszik, fordítva érvényesülnek ezek a dolgok. A közösség uniformizáló ereje rendkívül nagy, s nehéz ellene védekezni. Te mégis próbáld meg ezt. Soha nem tanácsolom egy fehér hollónak: hemperegjen a pizsokban, hogy olyan legyen, mint a többiek. Inkább várd ki türelemmel, amíg osztálytársnőid „leszállok” rólad.

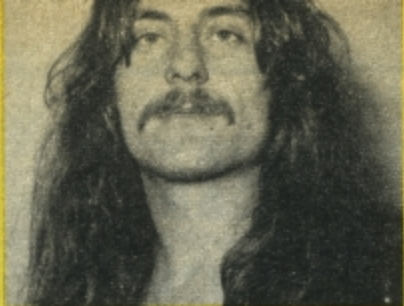
Nem tanácsot szeretnék kérni, csak e levélen keresztül szeretnék szólni korosztályom lányaihoz. Addig, amíg nem késő. Próbálnak az én káromon tanulni. Kedves tizenéves lányok! Amikor belenéztek a tükörbe és látjátok üde, fiatal, helyes arcotokat, arra gondoltok: talán majd meghódítja csillogó szemetek ártatlan pillantása egy fiú szívét. Ne legyetek naivak! Nézzétek kicsit lejjebb is magatokat abban a tükörben. A 14–22 éves fiúkat arcotok bájánál sokkal jobban érdekli kebletek nagysága, csipőtök formája. Ez így van. Szerelem? Nevetéses! Ebben a korban csak nemi vonzalom az, ami jelentkezik nála. Csak érettebb fejjel kezdik el becsülni, tisztelni a gyengébb nemet. Lábukról levenni való kicsibéknek tekintenek most benneteket, és a sikerült „csábítás” után eldobnak, mint egy használt rongyot. Mindegyik ilyen. Én 21 éves vagyok. Mindig nagyon komolyan és mélyen szerettem, mindig bíztam a csodákban, hogy lesz egy igazi... 14 fiúval jártam, 9-nek adtam oda magamat és mindegyikben csalódtam. Ha kevesebbnek engedtem volna, talán nem tartanék itt. Azt hiszem, a mai fiúkban az a hiba, hogy igazán nem küzdenek semmiért, így a lányokért sem. Talán ezért nincs bennük szerelem, megbecsülés irántunk!

„Hagyd az ördögöket”

En nem ilyen sötéten látom a helyzetet, szerintem túlzás, hogy minden fiú ilyen lenne, mint ahogy a 21 éves kislány lefesti. Eppógy léteznek igazi, tiszta és nagy szerelmek, mint régen, viszont az is igaz, hogy a szexuális érintkezés értéke jócskán devalválódott a mai szabadabb, néha szabadabb gondolkodás eredményeként. Ami megszületendő a fenti levélből: tényleg nem szabad elkapkodni a dolgot és felelőtlen kapcsolatokba belemenni. Erdemesebb és hasznosabb is kívárni az értékes és tartalmas szerelem elérkezését. S ez nemcsak a lányokra, a fiúkra éppógy vonatkozik.

AZ ÉN SLÁGEREIM CSERHÁTI ISTVÁN (PANDORA'S BOX)

Pandora's Box — Levél
LGT — Ülök a járdán
P. Mobil — Honfoglalás
Mini — Gőzhajó
Illés — Történet M.-ről
Generál — Százéves kút
Doogs — Gárdisták
Omega — Kérgeskezü fa-
vágók
LGT — Mondj egy dalt
Pandora's Box — Szupergép

A SZERKESZTŐSÉG AJÁNLATA

Omega — Az arc
Katona Klári — Miért nem
próbálok meg velem?
Color — Féltelek
KFT — Tea
Zorán — Ne várd a májust
Korál — Maradj velem
Koncz Zsuzsa —
Különvonatok
V'Moto Rock — Gyertyák
P. Mobil — Asszony akarok
Eszményi Viktória —
Örülj, hogy itt vagyok

1967.

MÁRCIUSI LISTA

1. Illés — Nyári mese
2. Echo — Mehemed
3. Aradszky László — Is-
ten véled édes Piroskám
4. Illés — Itt állok egy-
magamban
5. Echo — Kis Bence
6. Aradszky László — Pók-
háló az ablakon
7. Zalatnay Sarolta —
Csöpp bánat
8. Harangozó Teréz —
Minden ember boldog
akar lenni
9. Atlantisz — Foxi Maxi
matróz lett
10. Koncz Zsuzsa — Belép-
tél az életembe

1977.

MÁRCIUSI LISTA

1. LGT — A Kicsi, a Nagy,
az Arthur és az Indián
2. Omega — Időrabló
3. Fonográf — Levél a tá-
volból
4. Gemini — Mosolyogj, ha
elém állsz
5. Fonográf — Végtelen
szerelem
6. LGT — Ahogy mindenki
7. Cini és a Tinik — Köny-
nyű álmot hozzon az éj
8. Neoton — Vallomás
9. Katona Klári — Savanyú
a csokoládé
10. Koncz Zsuzsa — Szél
hozott, szél visz el

NAGYLEMEZT NYERTEK:

Varga Ildikó — Komárom, Szabó
Péter — Mohács

MAGNETOFONSZALAGOT NYERTEK:

Környei Márta — Esztergom,
Muminkó Attila — Eger

POSTERT NYERTEK:

Kovács András — Békéscsaba,
Szabó Zoltán — Zirc, Dobai Ot-
tó — Budapest, Garancs Tibor
— Kaposvár, Buru Ferenc — Bu-
dapest

POPSTOP

Idén január végén ismét új nevekkkel és új lemezekkel utazott a magyar küldöttség a cannes-i MIDEM '82 fesztiválra. A Hungária, a KFT, az Edda kislemezét, az East nagylemezét vitték többek között a szakemberek a nemzetközi popbörzére és a slágerlistára pillantva úgy tū-

nik, ezúttal választásuk és a közönség pillanatnyi ízlése találkozott. Igaz, ebben közrejátszik az is, hogy az új hullámos együttesek élcsapata múlt év végétől új kislemezekkel jelentkezett és népszerűségük napról napra nő. Elég egy pillantást vetni a listára és kiderül, hogy a

Start márka „istállójából” nem kevesebb, mint 6 előadó és 7 dal került a legjobb 20 közé. A listán szereplő előadók (Hungária, Illés, Komár) egy részének tartós sikere azt bizonyítja, hogy 1982-ben az új hullám jelentkezése mellett még mindig a nosztalgia lesz a divat.

1.	(4)	HUNGÁRIA — HOTEL MENTHOL	
2.	(2)	KFT — BÁBU VAGY	
3.	(5)	EDDA — A HÜTLEN	
4.	(6)	P. MOBIL — OH YEAH	
5.	(10)	KONCZ ZSUZSA — AMERIKA	
6.	(1)	P. MOBIL — MOBILIZMO	
7.	(—)	FÓRUM — CSAK AZ A BIZTOS	
8.	(3)	ILLÉS — LITTLE RICHARD	
9.	(9)	HOBO BLUES BAND — BUNKÓ VAGYOK	
10.	(—)	SKORPIÓ — FOLYÓPARTON ÜLVE	
11.	(7)	KORÁL — HOMOK A SZÉLBEN	
12.	(19)	EAST — NÉZZ RÁM	
13.	(—)	EDDA — KÖLYKÖD VOLTAM	
14.	(12)	KOMÁR LÁSZLÓ — CSALÁDI ROCKY	
15.	(14)	HUNGÁRIA — LIMBÓ HINTÓ	
16.	(13)	SOLARIS — ÉDEN	
17.	(18)	COLOR — ARRÓL JÖTTEM ÉN	
18.	(—)	PROGNÓZIS — NYÚLDOMB BLUES	
19.	(16)	ILLÉS — KÉGLIDAL	
20.	(—)	OMEGA — 16 ÉVESEN	

Kitekintés

ÚJ KÜLFÖLDI
NAGYLEMEZEK

Janis Joplin — Farewell
Songs
Sammy Hagar — Standing
Hampton
Black Sabbath — Mob Ru-
les
Cars — Shake It Up
Emmylou Harris — Cim-
maron
Molly Hatchet — Take No
Prisoners
Rush — 2112
The Who — Holligans
Japan — Tin Drum
Human League — Dare

TOP 10

(NAGYLEMEZEK)

Szabó Gábor — Femme
Fatale
Color — Új színek
Katona Klári — Titkaim
Syrius — Az ördög álarc-
cosbálja
Eszményi Viktória — „Esz-
ményi”
Új Skorpió — Zene tíz húr-
ra és egy dobosra
Dinamit — A híd
Hungária — Hotel Menthol
East — Játékok
P. Mobil — Mobilizmo

Ventures

A hatvanas évek híres
instrumentális zenekarát, a
Ventures-t is felszínre dob-
ta ismét a nosztalgiahul-
lám. Amerikában a sláger-
listákra került a Sétálj, ne
szaladj című daluk, s élő
koncerteken is sikereket
aratnak.

A Sprint együttest a hetve-
nes évek közepén a Scam-
polóból kivált zenészek,
Komár László énekes és
Faragó István gitáros ala-
kították. Sikeres koncer-
tekkkel és egy nagylemez-
zel a hátuk mögött, az
együttes megszűnése óta is
együtt dolgoznak. Komár
László tavaly megjelent
nagylemezén is stabil szer-
ző volt a Judynak becé-
zett kitűnő gitáros-szerző.

Fejes László felvétele